

संस्कृत

क्र. नं. २०

कथा

3831

४१०/६ २

अमर्दकी वगैरे एकादशी

कथा

२० से २५ अपूर्ण

451

माचस्यदृष्टपक्षेतुकातुपकारद्वीभवेत् ॥१॥ श्रीनिष्ठौवाच्य
 शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि माघदृष्टस्यवाभवेत् ॥ पुरातुवायुम् ॥ ३३ ॥
 च्युस्तसनकाद्यामहर्षवः ॥ २ ॥ अथयउवा ॥ साग्निनेनोवित
 माचक्ष्वपापघ्नं पुण्यवर्द्धनं ॥ यंकृत्वामानवानांच विकुलो
 कस्तथाक्षयः ॥ ३ ॥ वायुवच्य ॥ शृणु ब्रह्मन् धृतं पुण्यं सर्व
 पापप्रमादने ॥ यतश्चत्वामानवो भक्त्या सर्वपापैः प्रमुच्य
 ते ॥ ४ ॥ माघमासे सिते पक्षे तृतीये ॥ देवि हेरसिधि ॥ नृणां पा
 पहरमासाचक्षीणांच फलदा ॥ ५ ॥ महापालक युक्तापि
 युक्ते वाप्युपपातकैः ॥ कर्मणा भक्त्या वा वायानिका निवृत्तानि
 च ॥ ६ ॥ पापानि तानि नश्यति युकादृश्याः प्रभावतः ॥
 बहुलैः साकृताधिपैः राज्ञिभिः समादिभिः ॥ ७ ॥ मोक्षं
 ब्रह्मन् संदेहो गतास्तैवैकवेपथुः ॥ पौषवाप्यथ वामाच्ये म

452

10730-1

करे स्येदि वा करे ॥८॥ द्वादशी प्रवशात्कृत्तिलदा इति सा शु
 भा ॥ तस्मात्सानंतु कर्तव्यं मन्वथेण शुचि स्मित ॥९॥ उपवा
 संचयः कुर्यात्संयमेवादि नियते ॥ तर्पणं पितृभिः कुर्या
 त्पूजनं च जगसते ॥१०॥ होमं च वाततो विप्रज्वलते पा
 पावके शुभे ॥ तिलगो मयसंभिर्भाकुं डसमेव लहता ॥११॥
 तिलाज्यं सपधान्यं च एव दद्यात् ॥ प्रशश्यते ॥ सर्वतो द
 क्षिणं प्रासं एकादश्यां तचयत् ॥१२॥ द्वादशी पोष
 मासे च दक्षपि साहसि प्रया ॥ सर्वयज्ञाधिकसाच
 माहापातकनाशिनी ॥१३॥ स्नानं चैव तिलैः कुर्या
 त्पूजं च तिलैस्तथा ॥ होमं चैव तिलैः कुर्यात्पूजानंदं ॥१४॥
 यंप्रयत्नतः ॥१५॥ तिले तिले तिलदानं सुवर्णादधि

॥१२॥

॥१२॥

द्विजाः ॥ इदतो जुहुयाच्चैव हरितं प्रतिगण्डति ॥ १५ ॥ क
पिलायाश्च तैर्न वद्वेत्तव्यायेन मन्त्रिणा ॥ १६ ॥ नमो भगवते वा
सुदेवाय इति मंत्रः ॥ एवं विधातु सविप्रतिलदायीति वि
श्रुता ॥ १७ ॥ मुक्तिप्रदाता विज्ञेया सर्वेषां च दिवोकसां ॥
स्थावरं जंगमं विप्रामुक्तिप्रदायिनं सदायः ॥ १८ ॥ ब्राह्मणैः
क्षत्रियैः वैश्यैः शूद्रादिभिश्च यादृताः ॥ सर्वनिर्वाणाम्
पन्नातिलदायाः प्रसादात् ॥ १९ ॥ इति दत्तात्रेय उवाच ॥
उद्धिजाश्च जसा युजाः ॥ सर्वेषु मुक्तिमायं द्वायेः कृताति
लदायिकः ॥ २० ॥ रत्नानि दानजपो ह्यमः स्याध्यायो देवत
र्पणं ॥ सर्वतदक्षयं प्रोक्तं तिलदायाः कृतदिने ॥ २१ ॥ इ
तद्गुह्यं मया ख्यातं तत्सयुं द्विजससमं ॥ कृपय ० ॥ तिलदा
यीति विख्याता सर्वकामफलप्रदा ॥ २२ ॥ कथयस्व सुर

श्रेष्ठ विद्योश्चैव प्रसादतः ॥ प्रथयापूर्वकं ब्रूहि इति ॥
 संपुरातने ॥२२॥ वायुर ॥ शृणु विप्रोथ पुण्यानां जंबू
 द्वीपेषु मध्यमेकां पिल्येन गोपुर्वं राजा भद्रथो भवत् ॥२३॥
 सत्यवादि च धर्मज्ञ विदु धर्मज्ञ सदा ॥ विदु वंशस
 मुपन्न प्रजापाल जल पर ॥ २४ ॥ बलेन विदु भूते तुल्यो
 जसाभास्करोपमः ॥ तस्य राजस्य भार्येका सुरूपामुम
 नेह्यरा ॥२५॥ लभ्या तेषां कांसाय कापि रत्री नैव द
 व श्यते ॥ सपत्निनां शतं तस्य दारस्य त्वपरिवर्ते ॥२६॥
 तस्यास्तु सुस्मितं रम्यं वक्त्रं च द्रोपमं भुङ्गं ॥ सर्वलक्षणं संपु
 षंदा जले जसमन्विता ॥२७॥ चत्वारस्तास्य तनयाव ॥२८॥
 दारकगणा इव ॥ मातृपित्रोर्भक्ति युक्तं सुशत्रुनिर्दिणः ॥२९॥

॥१७॥

व

प्रज्ञानं जनकानियं पौराणां हर्षवर्धनः ॥ परस्परानुरक्तास्ते जेहा
नुक्रमपालकाः ॥ २१ ॥ आङ्गमात्तु तत्रैव कंभयो निर्महामुनिः ॥
अगस्योऽं विवर्ष्यस्तु पाद्यार्घ्याभ्यां सुपूजितः ॥ २२ ॥ उपवे
श्यासने दिव्ये अर्घ्यं तस्यै निवेदितं ॥ कृतं जलिपुटो भूत्वा समा
यसमुपस्थितः ॥ २३ ॥ कथावसाने परपुण्याज्ञातं मुनिपुंगवः ॥
चदृशर्मो वाच ॥ भगवन् केन धर्मेण दानं विनयन च ॥ २४ ॥
तीर्थयात्राप्रभावेन प्रतचयपुलंज च ॥ इदृशीं क्रुद्धिसंजा
ताममगहे सदामतिः ॥ २५ ॥ अन्यजन्मपुलंकिं चित् रहुज
न्मपुलं तथो ॥ भर्तमिव शोणानियं सपत्न्योदा संवस्थिताः ॥ २६ ॥
पुत्राभक्तिपराः सर्वेऽत्र वीनिधने गतः ॥ मलिश्च सत्ततं धर्मरा
शो प्रीतिश्च निश्चक्ताः ॥ २७ ॥ दाता भोक्ता च भूता मिमयास
हमहामुने ॥ कथयस्व महाभाग कस्यैदं कर्मणः फलं ॥ २८ ॥
एवं पश्येत्तदा विप्रमुनिः कारुण्यतपराः ॥ क्षणमकतदक्षयं लध्यानस्ति

मितिलोचनः ॥ १७ ॥ अगस्त्यः प्राह तसर्वपूर्वजन्मकथानकं ॥ अगस्त्यो ॥
 दक्षणापथमध्येतुगामवेशालुकंशुभं ॥ १८ ॥ ततो ज्ञातासुररूपविकुम्भक
 रस्यवैरह ॥ अतो विनयसंपन्ना हरित्रिणातिपीडिता ॥ १९ ॥ कुरुं बभूव
 णोपेतास्थालीविक्रयतपरः ॥ अथान्यदिवसदेवीसंगस्य बहूभांडका
 न् ॥ २० ॥ स्वशोषपीटिकं कवास्थालीवैविक्रोताशुभो ॥ अत्रमताग्रा
 ममध्येतुगतश्चास्तं दिवाकरः ॥ २१ ॥ किंचिद्वितनसंप्राप्तभाडानोव
 रवणिनी ॥ बभुक्षितापराक्राताशुभायाकुलमानसाः ॥ २२ ॥ अथैव
 ममभाडानिकथमोक्षंतिवैरह ॥ न्वानितानिभाडानिप्राप्तमोक्षंन
 केनचित् ॥ २३ ॥ संग्रहभांडकोनसर्वानिस्वंगद्वयेवनाशुभे ॥ पपृच्छ
 भर्ताभिश्चैवनापामो जनेकस्यचित् ॥ २४ ॥ अथात्तरेचसंचापाब्राह्मणी
 सहवासेनी ॥ अगच्छभद्रं परस्वभांडकं नमवशुभनि ॥ २५ ॥ तत्रैव ब
 ह्वौथैस्तसंग्रहस्थितिस्थालिकोः ॥ स्थालिसंग्रहस्यसातत्रगताब्राह्म
 णमंदिरं ॥ २६ ॥ एकैकस्यापिसापेवंतयादत्तास्तस्थालयः ॥ तत्रदृष्ट्वा
 चसातत्रफलितंगरुडध्वजं ॥ २७ ॥ ह्युमं च वद्विडसातत्रदृष्ट्वापृष्ट्वा
 चब्राह्मणि ॥ किमदं क्रियते भद्रं सर्वपापघ्णं ॥ २८ ॥ तत्र दृष्ट्वा
 तु तसर्वरूपवासः दत्तः शुभे ॥ ह्युमं च वद्विडसातत्रदृष्ट्वापृष्ट्वा
 कृताः सम्यक् वयातत्रब्राह्मणेभ्यो हि भोजिताः तस्याएव प्रभावेन फलं प्राप्तं

णी

॥ १७ ॥

॥ १७ ॥

ता

(4A)

सुशोभनैः ५०॥ होमस्य तु प्रभावेन ब्राह्मणीत्वमभूद्युभे ॥ मोदकानां प्रदी
नेन च वारस्ये सुताः शुभे ॥ जौवंशकराः सर्वमातापित्रोश्च फलकाः ॥
द्वादश्यास्तु प्रभावेन फलं प्राप्स्येव्याशुभे ॥ ऋषय उवाच ॥ विचित्र
कथयास्यामि न प्रसन्नो मनः सुरः ॥ अतस्यास्य विधिं विप्रवि
सिंहगदतो मम ॥ माघमासे तु संप्राप्ते बुधपक्षे तु द्वादशी ॥ शुभभा
वनमनसा गृह्णीयाद्देवमंततः ॥ तिलगामयसंमिश्रान् पिंडकौ
श्चैव कारयेत् ॥ इत्तमहाधिकं तत्र बध्ना विंशतिघो ७ शं ॥
संप्राप्ते वासर विष्णुगृह्णीयाद्विनयमंतदा ॥ उपवासरस्यैव
ब्रह्मन देवदेवस्य च गतः ॥ तदा पराह संप्राप्ते स्नानं कृत्वा
बहिर्जले ॥ संतर्प्य पितृदेवाश्च गवाश्चैवासनंतदा ॥ वि
प्रपादौ च संस्पृश्य उन्मुखा ब्राह्मणस्य वै ॥ प्रतिमां वैकुंठवि
तत्र स्थापयेत् सुसमाहितः ॥ कुंकुमेन विलिप्त्वा च स्था
ल्यासैव कारयेत् ॥ उपवेश्यासने दिव्ये हेमिकुंठ्यादि
जोत्तमा ॥ रात्रौ जागरणं कृत्वा भक्तियुक्तेन माधवः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ फलानुनस्यात्रितेपक्षे किना
मेकादशी भवेत् ॥ कथयस्व प्रसादेन वा सुदेव ममाग्रतः ॥ १ ॥
रुद्धो वाच ॥ नारदः परिपृच्छ ब्रह्माणं कमलासनं ॥ फाल्गु
नस्यासितेपक्षे विजयानामनामतः ॥ २ ॥ तस्याः पुण्यं सुरेश्रे
ष्ठं कथयस्व प्रसादतः ॥ ब्रह्मिवाच ॥ शृणु नारदं वक्ष्यामि क
थां पापहरां परां ॥ ३ ॥ यः न कस्यचिददव्यातं मये तत्तु वीज
या ब्रतं ॥ पुरातनं ब्रतं त्वेतावद्विदं पापनाशनं ॥ ४ ॥ जयं द
दाति विजयान् पापान् वै न संशयः ॥ पुरा रामो वनं गतो
वर्षाभ्येव चतुर्दश ॥ ५ ॥ यवस्यं च वट्यां ससीता सह
लक्ष्मणः ॥ तत्रैव सैवेतस्मिन् स्वराजस्य विजीतात्मनः ॥ ६ ॥
रावणेन हता लौल्याभार्यासीताय त्रासिनी ॥ तनुदुःखेन
रामोसौमहमभ्यागतास्तदा ॥ ७ ॥ भ्रमन् जटा युषं मथो
ददरी विगतायुषं ॥ कबंधो निहीतः पश्चाद्गमत्तारणमध्यतः ॥

॥ १८ ॥

सुग्रीवेणसमंक्षस्यसखित्वंसमपद्यत॥वानराणामनाकानिरा
 मार्यंसंगतानिच॥९॥ततोहनुमतादृष्ट्वालकोघनेलुजानकी॥
 रामसंज्ञापनंतस्येदत्तंकर्ममहत्कृतं॥१०॥समेत्यरामेणपुनः
 सर्वतत्रनिवेदितं॥अथश्रुत्वा रामचंद्रोवाक्यंचवहनूमलः॥११॥
 सुग्रीवानुमतेनैवप्रस्थानसमसंचयित॥सगत्वावानरैसाहुंती
 रंनदनदीपतेः॥१२॥दृष्ट्वाधिवदसंरंरामोविस्मितोभूत्कलि
 प्रियः॥प्रास्फूलनयनाश्रुत्वालसमणंवाक्यमब्रवीत्॥१३॥
 सोमित्रकेनपुण्येनकीर्यैवबुधालयः॥अगाधो निरताम
 षयादोमिश्रसमाकुलः॥१४॥उपायनेवपश्यामीयेनैषसु
 तरोभवेत्॥लक्ष्मणावाच॥आदिदेवस्त्वमेवासिपुराणःपु
 र्षोत्तमः॥१५॥वकदात्पयोमुनिश्चात्रवर्ततेद्वीपमध्यतः॥
 आस्मात्स्थानाद्योजनार्धमाश्रमस्तस्यराघव॥१६॥अने
 नदृष्ट्वाब्रह्मणोबहवोरघुनदन॥पपृष्ठगत्वा राजेंद्रपुरा

॥२०॥

॥२०॥

(6A)

०८८ षिपुंगवं ॥ १७ ॥ इति वाक्यं ततः श्रुत्वा लक्ष्मणस्य ति
शोभनं ॥ जगाम राघवो दृष्ट्वा कदा ॥ १८ ॥ प्रण
नाम मुनिं मूर्ध्ना रामो विदुमिवापरः ॥ ज्ञात्वा मुनिस्ततो रामं
पुराणं पुरुषोत्तमं ॥ १९ ॥ केनापि कारणेनैव प्रविष्टुमानुषिं
तनुं ॥ उवाच सन्नृपिस्तुष्टकुतो रामतवागमः ॥ २० ॥ रामो
वाच ॥ त्वं त्रिसादा देहविप्रतीरं नृनदीपते ॥ आगतोस्मि
ससैन्यान्लंकं जेतुं सरासि ॥ २१ ॥ भवतश्चानुकूलत्वा
त्पीयते ध्वर्यथा मया ॥ तमुपायं वद मुने प्रसादं कुरु सुव्रत ॥ २२ ॥
एतस्मात्कारणाद्देवप्रसूता निहमागतः ॥ मुनिरुवाच ॥ क
थयिष्याम्यं रामव्रतानामुत्तमं व्रतं ॥ २३ ॥ कृतेन येन सह
सा विजयसे सर्वे ध्रुवं ॥ लंकं जित्वा राक्षसांश्च नृणां श्वतीं की
र्तिमाप्ससि ॥ २४ ॥ एकाग्रमानसो भूत्वा व्रतमत्तत्तु समाच
र ॥ फाल्गुनस्यात्रिलेपक्षे विजयं कद्रीं भवेत् ॥ २५ ॥

तस्या व्रते कले रामविजयस्लेषविध्यति ॥ निःसंशयं समुद्रं च
 तरिष्यसि सवानरः ॥ २६ ॥ निधिसुश्रूयतां रामव्रतस्यास्य फ
 लप्रदः ॥ दशम्यां दिवसे प्राप्ते कुंभमेकं लुकारयेत् ॥ २७ ॥
 हेमं काराजलं वापितान्त्रं वाप्यथ मण्मयं स्थापयेत् शोभि
 तं कुंभं जलपूर्णं सपुत्रं ॥ २८ ॥ तस्यापरिच्यसे हेमं ना
 रायणं प्रभुं ॥ एकादशीं दिवसे प्रातः स्नानं समाचर ॥ २९ ॥
 निश्चलं स्थापयेत् कुंभं कर्तुमात्रं लुसेपनेः ॥ दाडिमेनोरि
 करैस्तु पूजयेत्वा विना ॥ ३० ॥ सप्तधान्यान्यथ स्नान
 यवानुपरिविन्यसेत् ॥ गंधधूपस्तथादिपैर्नवद्यैर्विविधैर
 पि ॥ ३१ ॥ कुशाग्रे तद्दिनं रामनीयते मक्तिभावतः ॥ रात्रौ
 जाग० रणे चैव तस्याग्रे कारयेद्दुयः ॥ ३२ ॥ द्वादश्यां दिव
 सप्राप्ते मांते उस्याद्ये सति ॥ नीत्वा कुंभं जलोद्देशेन द्वां प्र
 श्रवणे शब्दवा ॥ ३३ ॥ तडागं स्थापयित्वा वा पूजयित्वा यथा

॥ २९ ॥

॥ २९ ॥

(३५)
एकादशी

म० अ० ६

जे

विधिः ॥ दद्यात्सदेवं तक्षुसं ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ ३४ ॥ कुशेन स
हराजेन्द्रमाहादानिदोषयेत् ॥ अनेन विधिना रामयथपैः स
हसंगतः ॥ ३५ ॥ कुरुव्रतं प्रयत्नेन विजस्तस्य विष्यती ॥ इति
श्रुत्वा ततो रामो यथा कर्म करोत्तदा ॥ ३६ ॥ कुरुव्रतस्य वि
जयी बभूव रघुनंदन ॥ प्राप्तासि ताजिता लंकापौलस्त्यनि
हतोरणे ॥ ३७ ॥ अनेन विधिना पुत्रये कुर्वन्ति नरा व्रतं ॥ इह
लोके जयस्तेषां परलोके तथा क्षय ॥ ३८ ॥ एतस्मात्कार
णात्पुत्रकर्म व्यं विजया व्रतं ॥ पुत्रनाश्रवणाच्चैव वाजप
यफलं लभेत ॥ ३९ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे फाल्गुन कण्ड
विजयेकादशीमहात्म्यं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ६ ॥

❀ ❀ ❀ ❀ ❀
मांधाता उवाच ॥ एकादश्याश्च महात्म्यं महत्पुण्यफलप्र

ल

दं ॥ ऋक्षयोगेन संयुक्ता कथयस्व महामुने ॥ १ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥
 जयाच विजयाचैव जयंती पापनाशनी ॥ सर्वपापहराचैव
 कर्तव्या फेकां क्षिपिः ॥ २ ॥ एकादश्यां शुक्लपक्षे यदा ऋक्षपु
 नर्वसु ॥ नाम्नासाच जयाख्यानातिथिनामुत्तमातिथिः ॥ ३ ॥
 तामुपोष्य नरः पापान्मुच्यते न जसन्मृतः ॥ अग्निष्टोम
 स्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ४ ॥ यदा च शुक्लद्वादश्यां
 क्षत्रं श्रवणं भवेत् ॥ विजयासातिथिः प्रोक्ता तिथिनामुत्त
 मातिथिः ॥ ५ ॥ तस्यां स्नात्वा सर्वनीधं स्नाते भवति मानवः ॥
 दानं सहस्रगुणितं तथा वा वप्रभाजनं ॥ ६ ॥ होमस्तथाप
 वा सश्वसहस्रफलदः स्मृतः ॥ तथा च शुक्लद्वादश्यां प्रा
 जापत्यं च जायते ॥ ७ ॥ जयंती नाम सा प्रोक्ता सर्वपापह
 रातिथिः ॥ सप्तजन्मकृतं पापं स्वत्वं वा यदि वा बहुः ॥ ८ ॥
 विच्छुंतदस्या मभ्यर्च्य लभते वाञ्छितं फलं ॥ यदा च शुक्ल

॥२२॥

॥२२॥

द्वादश्यां पुष्यं मावति कर्हि चित् ॥ ९ ॥ तदा सा सुमहापुण्या
कथिता पापनाशिनी ॥ यद्ददाति तिलप्रस्थं नित्यं संव
त्सरं नृप ॥ १० ॥ उपवासं च तस्यां यः कुरुते तोसमोऽस्मत्तो ॥
स गणैककुस्ठनधुंधुमारणगाधिना ॥ ११ ॥ तस्यामा
राधितो कृच्छ्रः दत्तवान्खिलं सुखं ॥ वार्धिका मानसा
चैनकथिता च विनोषतः ॥ सप्तर्षिभक्ततात्पापात्तमुच्य
तेनात्र संशयः ॥ इमां मेकासुपाद्यैव पुष्यं नक्षत्रसंयुतां ॥ १२ ॥
अश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ स्नानं दानं ज
पो होमः स्याध्यायो देवतार्चनं ॥ १३ ॥ यद्दस्यां क्रियते किंचि
त्तत्सर्वं चाक्षयं भवेत् ॥ पुरुषैरुपविशेषणकर्तव्या फल
कांक्षिभिः ॥ १४ ॥ फाल्गुनस्य विशेषणविशेषः कथि
तान् नृप ॥ आमर्दकी व्रतपुण्यं विशुलोकफलप्रदं ॥ १५ ॥
अमर्दकीमुपोष्येव जागरंतत्र कारयेत् ॥ कृत्वा जागर
णं रात्रौ गोसहस्रफलं लभेत् ॥ १६ ॥ मां धाता उवाच ॥

आमर्दकीकदात्येषा उत्पन्ना द्विजसत्तम ॥ एतत्सर्वं समा
 चक्ष्वपरंकोलूहलं हि मे ॥ १८ ॥ कस्मादियं पवित्रा च कस्मा
 त्पापप्रणाशनी ॥ कस्माज्जागरं क्त्वा गासहस्रफलं लभेत् ॥ १९ ॥
 वशिष्ठ उवाच ॥ कथयामि महाराज यथाचेयं हि पुण्यदा ॥ आ
 मर्दकी महावक्षः सर्वपापप्रणाशनी ॥ २० ॥ एकार्णवे पुराजा
 ते नष्टे स्यात्वरजंगमे ॥ नष्टे देवा सुरगणे प्रनष्टो रगराक्षसे ॥ २१ ॥
 तन्न देवाधिदेवो परमात्मनो जगत्सु ॥ जगाम ब्रह्मा पर
 समात्मनः वद मन्वयं ॥ २२ ॥ ततोऽस्य ब्रह्म जयतः ब्रह्म मध्व
 सितोत्पन्नः ॥ श्रीवनादिं देवसु त्रैः स भूमौ निपपात ह ॥ २३ ॥
 तस्माद्दिंदोः समुत्पन्नः स्वयं धात्री नमो महान् ॥ शारखा प्रशा
 खा बहुलौ फलशारे नामितः ॥ २४ ॥ सर्वेषामेव वक्षाणां मा
 दिरोहः प्रकीर्तितः ॥ ब्रह्माणमसृजत्तस्मात्सृष्ट्वा चासृ
 जत्प्रजाः ॥ २५ ॥ देवदानवगंधर्वयक्षराक्षसपन्नगान् ॥
 असृजद्गुगवान् देवो मानुषांश्च तथा मलान् ॥ २६ ॥ ॥

॥ २० ॥

॥ २० ॥

आजगमुस्तत्र देवास्ते यत्र धात्री हरिप्रिया ॥ तौ दृष्ट्वा त्वे महाभाग
परमं विस्मयं गताः ॥ २७ ॥ न जानामीदं चक्षुः चिंतयतापि सं-
स्थिता ॥ एवं चिंतयतां तेषां वागुवाच नृगिरिणीः ॥ २८ ॥ अ-
मर्दकी न गोक्षेप प्रवरो वैष्णवामतः ॥ अस्य संस्मरणाद्देव
लभेद्देवानजं फलं ॥ २९ ॥ स्पर्शनाद्द्विगुणं पुण्यं त्रिगुणं प्र-
णामनात् ॥ तस्मान्न सर्वप्रयत्नेन स आ आमर्दकी सदा ॥ ३० ॥
सर्वपापहरा प्रोक्ता वैष्णवी पापनाशिनी ॥ तस्यामृतं स्थि-
ता विदुस्तद्दृष्ट्वापि तां मह ॥ ३१ ॥ स्वदेवस्य गवानरुद्रः सं-
स्थितः परमेश्वरः ॥ शाखा सुसवितारश्च प्रखा सुचदेवता ॥ ३२ ॥
पर्णेषु वसते देवाः पुष्पेषु मरुतस्तथा ॥ प्रजानां पतयः सर्वफ-
लेष्वेवं व्यवस्थिताः ॥ ३३ ॥ सर्वदेवमयी ह्येषा धात्री वैकथि-
ता मया ॥ तस्मात्पुण्यतमा ह्येषा कर्तव्या वैष्णवैर्जनैः ॥ ३४ ॥

ऋषयः ३० ॥ कोशवाभ्रहिजानीमः कस्मात्कारणं तं गतः ॥
 देवावायुर्दिवान्यः कथस्य यथा तथं ॥ ३६ ॥ वागुवाच ॥ यः
 कर्त्ता सर्वभूतानां भुवनानां च सर्वेशः ॥ विस्मिताद्द्विदुषः
 प्राप्य सोहं विष्णुसनातनः ॥ ३७ ॥ तं ब्रुवादेव देवस्य भाषितं
 ब्रह्मणः सुताः ॥ आनादिनिधने देवं स्तोतुं समुपयक्रमे ॥ ३७
 नमो भूतात्मभूताय आत्मन परमात्मने ॥ अच्युताय न
 मानित्यं अनंताय नमो नमः ॥ ३८ ॥ दामोदराय शुचये य
 ज्ञत्राय नमो नमः ॥ तं मम यत्तच्छ्रेयसं जगद्भ्राममहात्मने ॥ ३९ ॥
 नमो देवाधिदेवाय माधवाय नमो नमः ॥ एवं स्तुतस्तु मुनि
 भिरस्तुतोष भगवान् हरिः ॥ ४० ॥ प्रत्युवाच म ॥ हर्षीस्तान्
 भिष्टं च ददामिवः ॥ ऋषयः ३० ॥ यदितुष्टोसि भगवन् आ ॥ ४१ ॥
 स्माकं हिलकाम्यया ॥ ४१ ॥ व्रतं किंचित्स्मान् च स्वस्य मोर्गे

सफलप्रदं ॥ धनधान्यप्रदं पुण्यमात्मनस्तुष्टिकारकं ॥ ४२ ॥ अत्यायासं
बहुफलं ब्रतानामुत्तमं ब्रतं ॥ कृतेन येन नन्देन विदुल्लोकमहियते ॥ ४३ ॥
विदुल्लोकान् ॥ फाल्गुनस्यामलपक्षे पुष्येणैकादशी भवेत् ॥ यदा
सा च महापुण्या महापातकनाशिनी ॥ ४४ ॥ विनोषतस्तु कर्त्तव्या
शृणुष्वद्द्विजसत्तम ॥ आमर्द्धकीं च संप्राप्य जागरं तत्र कारयेत् ॥ ४५ ॥
सर्वपापविनिर्मुक्तौ गेसहस्रफलं कथ्यते ॥ एतद्द्वः कथितं विप्रा
ब्रतानामुत्तमं ब्रतं ॥ ४६ ॥ अर्चयित्वा न्यतंतस्यां विदुल्लोकान्
वेच्युतिः ॥ ऋषय उ० ॥ ब्रतस्यास्य विधिं ब्रह्मिपरिपूर्णे कथं भवेत् ॥ ४७ ॥
केमन्नाः केन मस्काराः के देवाश्च प्रकीर्त्ताः ॥ कथं दानं कथं
स्नानं कश्च पूज्याविधिः स्मृतः ॥ अर्चनस्य तु मंत्रस्य कथयस्य
यथा तथं ॥ विदुः ॥ ऋयनीयो विधिस्तस्य ब्रतस्य विविधः स्मृ
तः ॥ ४८ ॥ न कस्यचिन्मया ख्यातं वदाम्येतत्तद्विज्ञानमाः ॥ न

नवस्थानियमं कुर्यात् रशम्यो संयमस्तथा ॥४९॥ एकादस्यानि
 राहारः स्थित्वा चैवापरहनि ॥ सोऽद्येहं पुंडरीकाक्षत्रारण्ये
 भवान्भुज ॥५०॥ इतिरत्नवलि नियमं दंतधावनपूर्वकं ॥ नील
 पत्पतिलांश्चौरान् तथा पारवडिताभरान् ॥५१॥ दुर्वत्तान्
 भिन्नमर्यादान् गुरुरदारप्रधर्षकान् ॥ अपराण्हे च विधिवत्
 स्नानं च कारयेद्बुध ॥५२॥ नद्यात्तडागं कूपवाग्दहवानि
 यतात्मवान् ॥ मृत्तिकालपनापूर्वतः स्नानं समाचरेत् ॥५३॥
 अश्वक्रांते रथक्रांते चिकुक्रांतवसुंधर ॥ मृत्तिके हरमे
 पापं जन्मकोट्याद्युपाजितं ॥५४॥ मृत्तिकामंत्रः ॥ त्वमा
 पो सर्वयोनिनां जीवनं यक्षरक्षसां ॥ स्यदजो द्विजजीवा
 न्नां रसानां पतये नमः ॥५५॥ स्नातोऽहं सर्वतीर्थेषु हृदप्रश्न
 वेषु च ॥ नद्यां च देवखाते च द्दस्नानं तु मे भवत् ॥५६॥

॥२५॥

॥२५॥

ज्ञानमंत्रः ॥ जामदग्न्यतथान्वैवकारयित्वाहिरण्यं ॥ कर्ष
कस्यसुवर्णस्यतद्द्वेद्वेनवापुनः ॥ ५७ ॥ ग्रहमागत्यपश्चा
अष्टजां होमं तु कारयेत् ॥ ततश्चामर्दकीं गच्छत्सर्वोपस्कर
संयुतः ॥ ५८ ॥ आमर्दकीमयोगत्वापरिच्छेद्यसमंततः ॥
स्थापयेत्सजलं कुंभं जव्रणं मंत्रपूर्वकं ॥ ५९ ॥ पंचरत्नस
मोपेतं दिव्यगंधोपवासितं ॥ चोपेतद्युगोपेतं श्रीचंदन
समन्वितं ॥ ६० ॥ श्रीमालालितगीवंसर्वधूपोपधूपीतं ॥
दीपमालाकुलंकुयत्सवतः सुमनाहरं ॥ ६१ ॥ तस्यापरि
न्यसेत्यान्नं दिव्यतायै प्रयत्नं ॥ पात्रोपरिन्यसेद्देवं जाम
हा दग्निं मां मुनिं ॥ ६२ ॥ विष्णोर्कथनमः ॥ पादौ जानुनी विश्व
रूपिणे ॥ उग्राय च तताप्युरुकटीदामोदराय च ॥ ६३ ॥ उ
दरे पद्मनाभाय उरुश्रीवत्सधारिणे ॥ चक्रिणे वामबाहुच
दक्षिणगदिने नमः ॥ ६४ ॥ वेकुंठा मनमः कंठमास्ययज्ञ

मुरवायच ॥ नासांवित्राकनिधयेवासुदेवायचक्षुषे ॥ ६५ ॥ ल
 लाटिका मनायेति सर्वमंगं प्रपूजयेत् ॥ पूजामंत्रः ॥ ततो देवा
 धिदेवाय अर्घ्यं चैव प्रदापयेत् ॥ ६६ ॥ फलेन च वशुभ्रणमक्ति
 युक्तेन च तसा ॥ नमस्ते देवे देव्या जामदग्नानमोस्तुते ॥ ६७ ॥
 गृहाणाध्यंमया दत्तं आमत्यासहितो मम ॥ इत्यर्घ्यं ॥ ततो
 जागरं कुर्याद्भक्तियुक्तेन तजसा ॥ ६८ ॥ नृत्यैः गीतैः सवा
 दित्रैः धर्माख्यानवररूपैः ॥ वक्षु वश्र्यतथाख्यानेषु पथेत्
 शर्वरीमिमं ॥ ६९ ॥ प्रदक्षिणां ततः कुर्यात् अमत्या विष्णुना
 मथिः ॥ अष्टाधिकं नैतं चैव अष्टावित्रातिरवच ॥ ७० ॥ त
 तः प्रभातसमये कृत्वा नीराजनं हरेः ॥ ब्राह्मिणं पूजयित्वा
 च सर्वतस्मै निवदेत् ॥ ७१ ॥ जामदग्न्यघटं च छत्रं वस्त्र
 युग्ममुद्यानह ॥ जामदग्न्यस्वरूपेण कुर्यात्तांमजनादृम ॥ ७२ ॥
 ततश्चा मर्द्धकी स्पृष्ट्वा कृत्वा चैव प्रदक्षिणां ॥ स्नानं क ॥ ७३ ॥
 लाविधानेन ब्राह्मिणान्भोजयेत्ततः ॥ ७४ ॥ ततश्च

॥२६॥

॥२६॥

(12A)

स्वयमश्रीयात्कुटुंबेन समन्वितः ॥ एवं कृतेन यत्पुण्यं त
 सर्वं कथयामि ॥ ७४ ॥ सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वदानेन यत्क
 लं ॥ सर्वयज्ञाधिकं चैव लभते नात्र संशयः ॥ ७५ ॥ एतद्दुः
 सर्वमार्यातंत्रतानासुतमंत्रतं ॥ एतावदुक्त्वा देवेनांस्त
 त्रैवांतरधीयत् ॥ ७६ ॥ तेषां पितृभ्यः सर्वैश्चक्रुः सर्वमंत्र
 षतः ॥ कृच्छ्रावान् ॥ तेषां त्रिमपिराजेंद्रकर्तुमर्हस्यशोष
 त ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मांडपुराणफाल्गुनशुद्धप्रमदकीएका
 दश्यां नमसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 युधिष्ठिरैवान् ॥ फाल्गुनस्यां तत्र पक्षे श्रुत्वा ह्यमर्दकीमया ॥
 कृच्छ्रावान् ॥ शृणु राजेंद्र वक्ष्यामि आर्यानां पापनाशनं ॥ १ ॥
 यत्प्रामृगो ब्रवीत् पृष्ट्वा भो धातान् चक्रवर्तिना ॥ मां ता उ ० ॥ १ ॥
 वाचनश्रोतुमिच्छामि लोकानां गहितकाम्यया ॥ २ ॥ चैत्रस्य
 कृच्छ्रपक्षे किं नामैकादशी भवेत् ॥ कोविधिः किं फलं तस्याः

कथयस्व प्रसादतः ॥१॥ लोमशोवा ॥ २४ ॥ षुष्वराजशाईल
 कामदासिद्धिदायिनी ॥ कथां विचित्रां शुभदां पापघ्नीं धर्म
 दायिनीं ॥ पुराचैत्ररथोद्देशे अक्षरोगणसेवितः ॥ वसंतस
 मये प्राप्ते षट्पदाकुलिते वने ॥ ५ ॥ गंधर्वकन्यास्तत्रैव रमन्ति
 गृहकित्तरे ॥ पाकनासनमुख्याश्चक्रोडंत्यत्र दिवोकसः ॥ ६ ॥
 नापरं सुखं किंचिदनां चैत्ररथादूनं ॥ तस्मिन्वने तु मुनय
 स्तपन्ति बहुलास्तपः ॥ ७ ॥ सततं स्तुमध्वारमते ॥ माधवे
 तथा ॥ एको मुनिवरस्तत्र मेधावी नाम नामतः ॥ ८ ॥ अप्स
 रान्तं मुनिवरं मोहनायैव च कामे ॥ मंजुघोषेति विख्याता
 पवन्तस्य विचन्वती ॥ ९ ॥ क्रान्नामात्रं स्थिता तस्य भयादा
 श्रमसंनिधौ ॥ गायन्ती मधुरं सौधु पीडयन्ती विपचिका ॥ १० ॥
 गायन्ती नामश्चालोक्य पृथ्व्यचंदनवोदितं कामोपि विजया
 काक्षी रीव भक्तान्मुनीश्वरान् ॥ ११ ॥ तस्याः शरीरे स

॥२७॥

॥२७॥

(3A)

संजत्रिवैरमनुस्मरं॥ कृत्वाश्रुवोधनुःकोटीगुणंकृत्वाक
टाक्षं॥१२॥ मार्गं॥ जौनयनेकृत्वापत्रयुक्तवथाक्रमं॥
कुयोकृत्वापटकुयोविजयायोपसंस्थितः॥१३॥ मंजुघोषा
वत्तत्रकामस्येववरूपिना॥ मेधाविनंमुनिंदृष्ट्वासापिका
मेनपीडिता॥१४॥ योवनादिभेदेहसौमेधाव्यपिविराजते॥
सितोपवीतसहितोद्दीप्तरुद्रापर॥१५॥ मेधावीवसति
स्थासोच्यवनस्याश्रमेश्रुं॥ मन्त्रापास्थितं तत्र दृष्ट्वातंमुनि
पुंगवं॥१६॥ मदनस्यवरांश्रुं मन्त्रं मंदजागायत॥ रणदुलयसं
युक्तासिजेनपुरमेखला॥१७॥ गायंतीचतथालाक्यभूता
विमुनिपुंगवः॥ मदननससन्पनीतोमाहवरांबलात्॥१८॥
मंजुघोषासमागम्यमुनिं दृष्ट्वातिथाविधिं॥ हावभावकथ
क्षेस्यमाहयामासचांगनां॥१९॥ अधः संस्थाप्यकीणांसा
सस्पृजेतंमुनीश्वरं॥ वलीवाकुलितावृक्षंवातवेगेन
वपितं॥२०॥ सोपिरमेतयासीदुंमेधावीमुनिपुंगवः॥२१॥

(14)

तस्मिन्नेव बभूवोद्देशोद्दृष्ट्वा तद्देहमुत्तमं ॥ त्रिवत्तत्वं गतं तस्य ॥
 कामतत्त्ववन्नो गतः ॥ २२ ॥ न निश्चान्दिनं सोऽपि रमन्तु जाना
 तिका मुकः ॥ बहुलश्रमगतः कालो मुनेराचारलोपकः ॥ २३ ॥
 मंजुघोषादेवलोके गमना यो पञ्चक्रमे ॥ गच्छती प्रत्यवा
 याथ रमंतं मुनिपुत्रं ॥ २४ ॥ आदेशो दीयतां ब्रह्मन्
 स्वधाम गमनाय मे ॥ मेधाय वाच ॥ अद्यैव त्वं समायाता
 प्रसादा वराहरा ॥ २५ ॥ अथ वसुधातसे ध्यास्यान्तावनिष्ठ
 ममांतिके ॥ इति श्रुत्वा मन्वा क्येप यमीताव भूवसा ॥ २६ ॥
 पुनर्वरमयामास तमास न्यपसत्तमः ॥ मुनेः शापशया
 द्रीता बहुलान्परिवत्सरात् ॥ २७ ॥ वर्षाणां पंचपंच
 शात्रात्तव मासदिनप्रथं ॥ सारमे मुनिना तस्य निशा ॥ २८ ॥
 द्विमिव चाभवत् ॥ २९ ॥ सातं पुनरुवाचाथ तस्मिन्का ॥ २९ ॥
 लंगत मुनिं ॥ आदेशो दीयतां विप्रगंतं संखगहं मया ॥ ३० ॥

॥ २८ ॥

॥ २९ ॥

॥ ३० ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com